

NORGES HØYESTERETT

Den 13. oktober 2015 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Utgård, Webster og Bergsjø i

HR-2015-02058-U, (sak nr. 2015/1817), straffesak, anke over kjennelse:

A

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder videre anke over beslag av to mobiltelefoner etter straffeprosessloven § 203 første ledd.
- (2) Påtalemyndigheten besluttet 7. juli 2015 å opprettholde beslag tatt i to mobiltelefoner hos A, født 21. juli 1992. A er siktet for overtredelse av straffeloven § 227 første straffalternativ.
- (3) A krevde beslutningen brakt inn for retten. Asker og Bærum tingrett avsa 4. september 2015 kjennelse med slik slutning:

"Politiets beslutning om å opprettholde beslag i en Samsung mobiltelefon og en Sony Xperia mobiltelefon tas til følge, men ikke ut over 28. september 2015."
- (4) Påtalemyndigheten anket 18. september 2015 kjennelsen til Borgarting lagmannsrett. Anken ble sendt i kopi til A. Han ble derimot ikke underrettet da saken ble oversendt lagmannsretten, og fikk ikke frist for å inngi merknader til anken.
- (5) Borgarting lagmannsrett avsa 23. september 2015 kjennelse med slik slutning:

"Politiets beslag i en Samsung mobiltelefon og en Sony Xperia mobiltelefon tilhørende A, opprettholdes."
- (6) A har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Anken gjelder saksbehandlingen, og det

er i korte trekk anført at det er begått en saksbehandlingsfeil ved at hensynet til kontradiksjon ikke er ivaretatt. Verken tingretten eller lagmannsretten satte frist for inngivelse av merknader.

- (7) *Påtalemyndigheten* har tatt til motmæle og påstått anken forkastet. Det er i korte trekk vist til at den ene mobiltelefonen nå er levert tilbake, mens det er korrekt å opprettholde beslaget i den andre. Det vises i denne sammenheng til lagmannsrettens vurdering, som påtalemyndigheten tiltrer.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke hvor utvalgets kompetanse er begrenset etter straffeprosessloven § 388. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling, som utvalget kan prøve.
- (9) Spørsmålet er om lagmannsretten begikk en saksbehandlingsfeil da den avgjorde saken uten at A hadde fått oppfordring til å uttale seg.
- (10) Påtalemyndighetens anke til lagmannsretten er datert 18. september 2015. Lagmannsretten hadde, da den tok anken til følge ved kjennelsen 23. september 2015, ikke mottatt noen merknader til anken fra A, som er selvprosederende. A har opplyst at han først mottok påtalemyndighetens anke 23. september 2015, altså samme dag som lagmannsretten avgjorde saken. Ankeutvalget legger dette til grunn.
- (11) I Rt. 2014 side 920, som gjaldt besøksforbud, var den besøksforbudet skulle beskytte ikke underrettet om at saken var oversendt lagmannsretten, og hun fikk heller ikke frist for å inngi merknader til anken fra den som var ilagt besøksforbudet. Utvalget uttaler om dette i avsnitt 13:
- "Etter utvalgets syn burde det ha vært satt frist for å komme med uttalelser til anken. En slik frist kan være kort, jf. blant annet Rt. 2005 side 428. Når frist ikke var satt, skulle lagmannsretten – før den avgjorde saken så raskt som her – ha undersøkt om B ville komme med merknader. I avgjørelsen i Rt. 2002 side 1169 var den part som i forhørsretten var ilagt besøksforbud, kjent med at påtalemyndigheten hadde påkjært avgjørelsen på vegne av den forbudet skulle beskytte, men han hadde ikke fått noen oppfordring til å uttale seg. Høyesteretts kjæremålsutvalg kom til at dette måtte betraktes som en saksbehandlingsfeil og opphevet lagmannsrettens kjennelse. Etter utvalgets syn må det samme gjelde når det er den forbudet skal rette seg mot, som har anket."**
- (12) Tilsvarende må etter utvalgets syn legges til grunn i nærværende sak.
- (13) Det foreligger dermed et brudd på det kontradiktoriske prinsipp. Ved tilsidesettelse av slike grunnleggende krav til saksbehandlingen skal det etter praksis svært lite til før det legges til grunn at feilen kan ha hatt betydning for avgjørelsen etter straffeprosessloven § 343 første ledd, jf. blant annet Rt. 2015 side 717 avsnitt 10 med videre henvisninger.
- (14) Lagmannsretten kunne ha vurdert om det som er anført i anken til Høyesterett 24. september 2015, ga grunnlag for å omgjøre kjennelsen, jf. straffeprosessloven § 52 fjerde ledd og Rt. 2014 side 920 avsnitt 15. Noen slik vurdering foreligger imidlertid ikke. Lagmannsrettens kjennelse må da oppheves.
- (15) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING:

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Bergljot Webster
(sign.)

Karl Arne Utgård
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Riktig utskrift: